

§ 62.

Pension eller Ventepenge bortfalder:

a) Naar vedkommende atter ansættes eller konstitueres i en med Pensionsberettigelse forbunden Stilling. Modtager en paa Ventepenge staaende Tjenestemand ny Ansættelse eller Konstitution i en Stilling, der giver mindre Indtægt end den indtagne Stilling, beholder han dog saa meget af Ventepengene, som er nødvendigt for til enhver Tid at bringe hans Embedsindtægt op til det i den tidligere Stilling oppebaarne Beløb; ved senere Pensionering tages denne Del af Ventepengene i Betragtning som personligt Tillæg. Naar en paa ny ansat eller konstitueret Tjenestemand afskediges fra den nye Stilling, er han berettiget til, forsaavidt der ikke maatte tilkomme ham større Pension, at oppebære den Pension, han tidligere har haft, eller hvorpaa han vilde have haft Krav paa det Tidspunkt, da Udbetaling af Ventepenge ophørte;

b) naar det godtgøres, at den paagældendes ved Sygdom eller Tilskadekomst forvoldte Utjenstdygtighed atter er hævet, og han desuagtet nægter at modtage fast Genansættelse i passende Stilling (jfr. § 56, 7. Stykke) for hvilken samme eller højere Løn er fastsat. Til Oplysning om den af en af de nævnte Aarsager pensioneredes Helbredstilstand er vedkommende Styrelse berettiget til, saa ofte det findes formaalstjenligt, dog ikke udover et Tidsrum af 10 Aar fra Afskedigelsen at regne, at kræve sig tilstillet Lægeattest, dog uden Udgift for den pensionerede; naar denne trods Opfordring unnlader at fremskaffe Lægeattest, kan Styrelsen standse Pensionens Udbetaling, indtil det er bevist, at Utjenstdygtigheden vedblivende bestaar;

c) naar en paa Ventepenge staaende Tjenestemand nægter at modtage ny Ansættelse i en Stilling af den i § 59 nævnte Art;

d) naar den paagældende uden vedkommende Ministers Tilladelse modtager Tjeneste for en fremmed Stat;

e) naar han uden Ministerens Tilladelse tager Ophold i Udlandet;

f) naarhan i et sammenhængende Tidsrum af 3 Aar ikke har hævet Pensionen eller Ventepengene uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring;

g) naar han ved Dom kendes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller overbevises om inden sin Afsked at have gjort sig skyldig i saadant Forhold, som efter § 60 vilde have medført Tab af Pensionsretten.

h) Saafremt en pensioneret Tjenestemand efter 1. Juli 1922 ansættes i en med Pensionsret forbunden Stilling i en Kommune, et koncessioneret Selskab eller en offentlig Virksomhed, for hvilken Lønning ikke er fastsat i nærværende Lov, behandles han efter Reglerne under a.). Ved Afsked fra den paagældende Tjeneste oppebærer han paa ny den ham af Staten tillagte Pension, dog at der i denne fradrages Halvdelen af Forskellen mellem den samlede almindelige Pension efter Lov eller Vedtægt fra de 2 Virksomheder (inkl. de særlige Tillæg) og det Beløb, som Tjenestemanden med den sammenlagte Tjenestetid vilde have oppebaaret efter denne Lov i Forhold til Lønningen ved Pensioneringen af Statstjenesten. Paa tilsvarende Maade forholdes med Pensionen til en efter 1. Juli 1922 ansat Tjenestemand, der oppebærer Pension fra en af de nævnte Virksomheder og senere pensioneres af Staten.

i) For saa vidt i Medfør af Bestemmelsen i § 40 i Lov af 28. Juni 1920 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde en tilskadekommen Tjenestemand som Følge af den ham tillagte Pension enten slet ikke eller kun delvis har faaet tillagt den Erstatning, han ellers vilde have været berettiget til efter Lovens Regler, skal han dog uanset foranstaaende Bestemmelse i Tilfælde af senere Ansættelse i Statens Tjeneste eller som ovenfor i Litra h), 1. Punktum, anført vedblivende oppebære saa